

Čenjeni gospod Doropoljski!

Blagorodni gospod Doropoljski!

Letos sem si tudi jaz naročil „Zvonček“. Željno sem pričakoval prve številke. Jako mi ugaja, posebno pa berilo „Izpred sovražnih topov“. Prvo uganko sem rešil, a odposlal je nisem. Zdrav sem in močan. Hodim v III. razred. Imam dve sestri: Miciko in Anico in bratca Lojzka. Micika začne letos hoditi v šolo.

Srčno Vas pozdravlja

Vam hvaležni

Radek K o p i č,

pri Sv. Lenartu v Slov. goricah

Odgovor:

Ljubi Radek!

Vesel sem, da si se oglašil, še bolj, da Ti ugaja „Zvonček“. „Zvonček“ bi najrajši ustrezal vsem, kar je pa nemogoče. Zato je premnogo zadržkov, a glavni je ta, da nas je premalo, ki podpiramo „Zvonček“ z naročnino in peresom. Le koliko stanejo slike, tisk in papir, ko bi bilo vse drugo zastoj! — Imam več slik iz slovenske domovine, določenih tudi za kotichek. Vsakega bodo zanimale, a gospod v Ljubljani, kjer plačuje slike, je hud, jako hud. Zato moremo le počasi z njimi na dan.

*

Čenjeni gospod Doropoljski!

Oprostite, da se tudi jaz oglašam med Vaše koticekarje. Rada bi si naročila „Zvonček“. Ker pa ne vem, kolika je naročnina in naslov, Vas prosim za pojasnilo. Prosim, da uvrstite odgovor v svoj kotichek.

Pozdravlja Vas

Slavica P u h k o v a,

učenka III. lic. raz. v Ljubljani.

Odgovor:

Draga Slavica!

Prav, da se oglašas z vaše šole, ker doslej nimamo dosti licejk med koticekarji. Za ceno in naslov se Ti je treba obrniti samo na upravništvo „Zvončka“ v Ljubljani, Frančiškanska ulica št. 6, kar upam, da se je že zgodilo.

*

Danes Vam prvič pišem. Naznanjam Vam, da hodim v peti razred „Mladike“. Učim se lahko, ker imam vedno dobre učiteljice: v I. razredu je gdč. Prosenčeva, v II. razredu gdč. Pleškova, v III. in IV. razredu gdč. Gomilškova in letos gdč. Pleškova. Najljubši predmeti so mi klavir, petje, ročno delo in zgodovina. Klavir, petje in teorijo se učim v „Glasbeni Matici“.

Imam tudi dva bratca in sedemletno sestrico. Ako mi dovolite, Vam bom še večkrat pisala.

Srčne pozdrave Vam pošilja

vdana

Mira Z a j č e v a,

učenka V. razreda „Mladike“.

Odgovor:

Draga Mira!

Tudi na Tvoj list prihajam pozno z odgovorom. Povsod se poznajo vojne neprilike, pa tudi pri „Zvončku“. Le kmalu sporoči, kako si dovršila V. razred, zlasti kake uspehe si dosegla v svojih najljubših predmetih. Radoveden sem tudi, kaj je do danes z bratcema in sestrico.

*

Dragi gospod Doropoljski!

Jako rada čitam „Zvonček“, posebno pa tisti Vaš kotichek, ki vanj pišejo otroci. V zadnji številki mi najbolj ugajata opisana „Dva junaka“ od gospoda Trošta in „Vojne skrbi našega malega“. Tudi „Slepega goslarja“ imam rada, ker se mi smili. Ker je bil rojen slepi goslar v vasi, kjer g. J. Leban, mora biti Slovenec. Rada bi vedela, kako se je imenoval tisti sloveči goslar. Duma čitam tudi druge knjige, posebno pa „Cicibana“, ki ga je spisal Oton Župančič. Zakaj pa gospod Oton Župančič ne piše nič v „Zvonček“? Jaz bi tako rada videla, da bi pisal. Če ga poznate, mu recite, naj piše.

Pozdravlja Vas

Boženka Š i r o k o v a,

učenka III. raz. Ciril-Methodove šole pri Sv. Jakobu v Trstu.

Odgovor:

Draga Boženka!

Veseli me, da rada čitaš „Zvonček“. Vedno več nas je v tej družbi. Vidi se tudi, da dobro razločuješ pisatelje, kakor tudi njih dela. Lebanov goslar bo najbrž tisti slepi goslar, ki poje povsod po Slovenskem, kadar se glasi slovenska pesem: „Le enkrat bi videl“; imena mu pa ne vemo. Morda jih je celo več, a so vsi siromaki. — Gospoda Župančiča poznam. Izročiti mu hočem ob priliki v Ljubljani skupno prošnjo vseh kotičkarjev, naj se oglasi s svojimi blagodonečimi strunami tudi v „Zvončku“.

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

Še je ležal sneg, ko sem Vam zadnjič pisala, in nov sneg je že padel po hribih in gorah, ko Vam zopet pišem. Po Veliki noči sem malo hodila v šolo. Pri nas je bil vsak otrok lahko čez poletje oproščen, če je bil 10 let star in so se starejši oglasili v šoli. Pomagala sem doma pri delu in sem pasla živino. Pri nas ženemo živino na pašo z vrvjo ali po navadi z verigo okrog rog. Na paši zabijemo za vsako žival količ v zemljo, in živina se pase, oprčena (privezana) na verigo, toliko časa okoli količa, da vse popase. Poslej jo pa preptimo, kakor pri nas pravimo, malo dalje. Na polju imamo že precej pospravljeno. Hejda (ajda) je požeta, čompe (krompir) in sirk (turščico) smo spravili domov. Od Velike noči je hodila tudi moja sestra Tilda v šolo. Uči se iz knjig (slovensko-nemški Abecednik od Prescherne). Zdaj se je učila samo slovensko. Nemško zna samo pozdraviti „Grüß Gott!“ Tako morajo pri nas otroci pozdravljati. Po Veliki noči so hodili pri nas v I. razred samo otroci 1. oddelka. Otroci 2. oddelka so bili prestavljeni v II. razred in otroci 2. oddelka II. razreda so hodili v III. razred. V III. razredu so bili 3. oddelki. Bilo je bolj malo otrok, ker jih je bilo veliko oproščenih. Otroci, ki hodijo drugo leto v šolo, se uče nemško. V II. razredu štejejo in računajo samo nemško. Tudi tisti, ki so še v drugem oddelku I. razreda. Naša učiteljica v II. razredu ni nič znala slovenskega. Učimo se tudi peti. Najprej se otroci naučijo peti cesarsko pesem „Gott erhalte, Gott beschütze“. Moj brat Šimej, ki hodi tretje leto v šolo, se uči iz knjige „Deutsches Lesebuch, 2. Teil“, jaz pa iz knjige „Deutsches Lesebuch, 3. Teil“. Otroci znajo bolje nemško brati kakor slovensko. Večji si lahko izposodijo iz šolske knjižnice knjige. „Zvončka“ ni v knjižnici; so vse knjige nemške. Zdaj že dolgo nisem dobila „Zvončka“. Vsega skupaj je prišlo 5 številčk. So mi rekli, da so ga morebiti za kanone pobrali kakor naše cerkvene zvonove. Jaz žinjam, da to dro ni resno. Sedaj bo kmalu zima, bomo morali biti bolj v izbi in Vam bom že še kdaj pisala.

Spoštljivo Vas pozdravljam!

Nana Trisnikova,
Loče pri Beljaku.

Odgovor:

Ljuba Nana!

Zopet si nam sporočila veliko novega od Baškega jezera. Vsi kotičkarji Te bodo veseli. Enako ali vsaj podobno kakor Tebi se je godilo glede pouka marsikateremu čitatelju „Zvončka“ letošnje poletje. Saj je nazadnje „Zvonček“ tudi sam zaostal nekeje v tiskarni, kjer ni bilo dovolj delavcev. Moj odgovor si vendar čitala v 5. številki, pozneje je pa izšla še 6. številka, nato 7. in 8. skupaj, kakor 9. in 10., 11. in 12. skupaj. Torej vidiš, da ga še niso pobrali za topove, kjer bi ne koristil nič. Toda doma bi rad zvončkljal v vsaki hiši, budil deco in jo vnelal za vse, kar je dobro in lepo, vnelal ji posebno ljubezen do domovine. Tudi Tebi ne morem priporočati nič drugega nego to: le pridno čitaj „Zvonček“, ko se v šoli ne učiš nič več svojega materinskega jezika! Vsem takim koroškim otrokom bi bil „Zvonček“ rad prijatelj in učitelj.

*

Ljubi gospod Doropoljski!

Težko sem čakal 1. številke Vašega letošnjega „Zvončka“. Zato sem bil pa jako vesel, ko sem dobil dne 18. svečna kar dve številki naenkrat. Najprej sem pogledal podobice, posebno tiste pravadne čudne živali in njih imena. Potem sem bral „Bob in Tedi, dva neugnanca“, kar mi jako ugaja. Seveda berem tudi pisma v kotičku. Škoda, da je šel gospod Gangl k vojakom. Bog daj, da bi se prav kmalu srečno vrnil!

Ponižno Vas pozdravlja

Milan Kovačič,
Sv. Vid v Podjuni.

Odgovor:

Ljubi Milan!

Moj odgovor je to pot zaostal, ker vas je kotičkarjev toliko, da ne morem vseh spraviti v list, ki izhaja večinoma po dve številki skupaj. Zato pa ostaneva vendar lahko prijatelja. Pravadne živali ugajajo povsod. Gospoda pisatelja prosimo, da nam večkrat nariše in napiše kaj takega. Gospod Gangl se je srečno vrnil od vojakov, a ga ni več v Ljubljani, ne v Idriji, marveč daleč v Trstu. Tudi danes mu je „Zvonček“ kot prej pri srcu.

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

Danes sem se Vam prvič napotila pisati. Jaz sem učenka IV. razreda. Prav rada se učim domoslovja. Rada tudi berem „Zvonček“. Posodi mi ga gospodična. Imam še dve sestri in enega brata. On je najmlajši, jaz pa najstarejša. Ena mojih sestrá že hodi v šolo, in sicer v III. razred, druga pa še ne. Ona bo 5 let stara. Moji starši me prav radi pošiljajo v šolo. Tam se mnogo lepega naučim.

Prosim za odgovor!

Vdana Vam
Greta Geisterjeva
iz Rajhenburga.

Odgovor :

Ljuba Greta!

Kakor vidiš, sem ugodil Tvoji želji in priobčil s Tvojim listkom tudi odgovor. Ko sem prečital prvič Tvoj listek, sem videl v besedah „gos. Doropoljski“ dve napaki: 1. ne krajšamo besede gospod nikoli na gos., marveč na g. ali gosp., 2. si izpustila v drugi besedi j. To seveda še ni poseben greh, a varovati se ga moramo, zakaj čisti jezik, čista naša lepa materinščina nam mora biti ne le ponos, marveč tudi prva skrb.

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Namenil sem se Vam tudi jaz pisati par vrstic, ker sem čital v koticu „Zvončka“ toliko Vaših pisem. Doma sem iz Št. Janža na Dolenjskem in obiskujem V. razred Ijd. šole. Drugo leto pojdem v Ljubljano v realko. Star sem 11 let in imam veselje do učenja. Posebno rad imam zgodovino in zemljepis. Pa tudi rišem jako rad. „Zvonček“ vedno rad prebiram. Naročen sem tudi na „Vrtec“ in „Angelčka“. Ako Vam je ljubo, Vam prihodnjič kaj več pišem.

Prav lepo Vas pozdravlja
vdani

Stanko Prijatelj,
Št. Janž na Dolenjskem.

Odgovor:

Dragi Stanko!

Kolikor se da soditi po Tvoji lični pisavi, si res marljiv dečko. Zato se ne čudim, da se ne bojiš s svojimi talenti v daljni svet. Marsikoga mika, a prav tako in še hujše ga vleče zopet želja po domu v mile domače kraje. No, želja po napredku, po učenju je često hujša. Starše pa skrbi tudi bodočnost lastnih otrok, da jim preskrbe kos kruha za življenje. In naobražene može potrebuje tudi domovina, država, šola, celo kmetiški stan potrebuje mož, ki ga vodijo. Zato je nespametna misel, da je kmetu dovolj, če zna obdelovati le svojo grudo. — Le dovolj izobražen človek dobi v svojem stanu kos kruha in miren kotic, kjer lahko deluje v prospelu naroda.

*

Centjeni gospod Doropoljski!

Naznanjam Vam veselo novico, da je dobil moj oče odlikovanje „Signum laudis“ in da je moj mlajši brat - vojak že praporščak. Oče pride na dopust. Mama in vsi drugi Vas srčno pozdravljamo!

Vaš

V. Ogorelec,
učenc VI. razreda pri
Sv. Barbari v Halozah
(Štajersko).

Odgovor :

Ljubi Vilko!

V teh težkih časih, ko trepečemo za zdravje in življenje dragih svojcev, je šnil žarek veselja v Tvojo rodovino. Radujem se z vami očetovega odlikovanja in bratovega

povišanja. Obema iskreno čestitam! Lepa hvala vsem za pozdrave, ki jih vračam od vsega srca!

*

Velerodni g. Doropoljski!

Tudi meni so naročili „Zvonček“, in imam že štiri štev. Hodim v drugi razred. Najrajša čitam in pojem. Gospodično iz I. razreda bom imela vedno rada. Učim se res rada, in žal mi je, ako moram ostati doma, kadar sem bolna, kakor prav danes. A ker sem že vstala, upam, da bom kmalu zdrava. Veseleč se Vašega odgovora,

Vas najlepše pozdravlja

vdana

Tatjana Stukljeva,
Sv. Lenart v Slov. gor.

Odgovor:

Draga Tatjana!

Radoveden sem, kako si letos dovršila II. razred. Ozdravela si gotovo. Tega se nadejamo vsi. Zato smo pa tudi radovedni, katere pesmi že znaš peti in kaj si čitala lepega v tem času. Le kmalu nam sporoči v tale kotic!

*

Velecenjeni g. Dobropoljski!

Danes Vam pišem prvokrat. Star sem 12 let in obiskujem II. raz. c. kr. slov. goriške gimnazije. Stanujem skupaj z materjo in sestro, ki hodi v V. raz. v Trstu. Oče je pri vojaki, in sicer na Štajerskem. S tem pismom Vam pošiljam tudi dva demanta in prosim, da ju objavite v „Zvončku“. Če Vam je po volji, Vam še pišem.

Z odličnim spoštovanjem

Vaš

Miroslav Stopar,
uč. II. raz. c. kr. slov.
goriške gimn. v Trstu.

Odgovor:

Ljubi Miroslav!

Tvoja dva demanta sem prejel in ju porabim v listu ob priliki in po potrebi. Gotovo mi bo po volji, ako se zopet oglasiš. Ker bivaš v Trstu, vidiš v tem velikem mestu mnogokaj zanimivega, kar bi radi videli in vedeli tudi ostali koticarji. Le povej vse lepo po vrsti, kakor so hiše v Trsti!

Vsem koticarjem: Vsa pisma z odgovori vred pridejo na vrsto. Prosim potrpljenja! Kriv je prostor, da ne morem vsem takoj ustreči. Prosim, naj sodelujejo v koticu vsi dosedanji dopisniki, a vabim tudi nove, naj se pridružijo starim! Vsem — srčne pozdrave!